

РЕШЕНИЕ

№ 5261

гр. София, 26.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 04.07.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Калина Арнаудова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **4584** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ.

Образувано е по жалба подадена с вх. № 12559 от 08.05.2013 г. по описа на Административен съд София-град (АССГ) подадена от А. А., гражданин на П. срещу решение № 457 от 29.03.2013 г. издадено от председателя на Държавната агенция за бежанците (Д.), с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия.

Оспорващият лично и чрез процесуалния си представител, навежда доводи за незаконосъобразност на процесното решение, поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Сочи, че причината да избяга от П. е заплаха за неговия живот и живота на семейството му поради натиск и заплахи по време на изборите за кмет в [населено място] през 1994 г. от страна на Народната партия в П.. Семейството му гласувало по убеждение за партията на Мюсюлманската лига. Преди изборите представители на Народната партия говорили с тях и ги убеждавали да гласуват за тях, като им предлагали пари. Заплашили ги, че ще имат проблеми, ако гласуват за Мюсюлманската лига. След изборите били преследвани от Народната партия. Срещу него и семейството му били повдигнати скалъпени обвинения за отвлечане на човек на име Г. А.. Били оправдани от съда по това обвинение. Докато бил в Г. преди 5 години научил от роднини по телефона, че къщата им е била

обстрелвана и разрушена от Народната партия. Счита, че ако се върне в П. ще бъде убит от Народната партия. Посочва се, че при издаване на административния акт административният орган не се е съобразил с нормата на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ и не е изследвал настоящата ситуация в страната му по произход. Излага, че съгласно константната практика на Върховния административен съд (ВАС) пропускът да се изследват фактите, свързани с личното положение на молителя, което включва както обстоятелствата, свързани с опасенията от преследване, така и с реалната настояща ситуация в страната му по произход, представляват нарушение на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ и на основание чл.173, ал. 2 във вр. с 146, т. 3 и т. 4 от АПК и чл. 90 от ЗУБ решението следва да бъде отменено и да бъде върнато на административния орган за ново произнасяне. Предвид това е направено искане до съда да отмени оспореното решение със законните последици от това.

Ответникът – Председателят на Държавната агенция за бежанците, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и да бъде оставено в сила решението на председателя на Д., като правилно и законосъобразно.

Представителят на С. градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна и недоказана и следва да бъде оставена без уважение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От оспорвания е подадена е молба вх. № 1025 от 22.11.2012 г. в Д., в която е посочил, че животът му не е сигурен, някои хора искат да го убият и за това е дошъл в Б.. На 29.10.2012 г. от А. е подадена молба за закрила в Република Б. с вх. № 1135 на Регистрационно-приемателен център (РПЦ) за бежанци – С. и рег. № УП 5467 на Д..

На 29.10.2012 г. кандидатът е запознат с писмени указания на урду език относно реда за подаване на молбата за статут, за процедурата, която ще се следва, както и за неговите права и задължения. На същата дата от чужденецът е попълнен регистрационен лист с рег. № УП 5467 от 29.10.2012 г. Чужденецът е регистриран с имената А. А., от мъжки пол, гражданство – П., етническа принадлежност – пенджабец, религия – сунит, с дата, място на раждане и постоянен адрес – 01.01.1963 г., П., обл. Н., [населено място], семейно положение – разведен. Личните му данни са установени въз основа на представена карта за самоличност № 345017-659096-9 издадена от Г. на 05.11.2003 г.

По отношение на А. А. е образувано производство по реда на гл. VI, раздел 1а от ЗУБ. С решение № 3393 от 07.11.2012 г. на решаващ орган при Д., на основание чл. 67в, т. 1 от ЗУБ във вр. с чл. 3, т. 2 от Регламент (ЕО) № 343/2003 г. на Съвета, е образувано производство за предоставяне на статут на А. А. в Република Б.. Решението е връчено на чужденеца на 11.12.2012 г.

Изготвена е докладна записка рег. № УП 5467 от 28.12.2012 г. на интервюиращия орган при Д. до директора на РПЦ - С., относно преминаване от ускорено производство в производство по общия ред за предоставяне на статут на А. А..

Във връзка с отправено искане до директора на Специализирана дирекция „Г” - Държавна агенция „Национална сигурност” (Д.), на 24.01.2013 г. в Д. е постъпило писмо с рег. № УП 5467, с което председателят на Д. е уведомен, че Д. не възразява да бъде предоставена закрила в Република Б. на А. А., в случай че отговаря на условията по ЗУБ.

На 30.10.2012 г., 20.12.2012 г. и 23.01.2013 г., длъжностно лице от Д., с участието на преводач от език урду, е провело интервюта с чужденеца. В тях чужденецът е

посочил, че е напуснал П. нелегално и от тогава не се е връщал там. Преминал през И. и Т.. Установил се в Г., където пребивавал 14 години. В Б. влязъл на 16.10.2012 г. – нелегално. Напуснал П., защото имал проблеми с политическа партия – Народната партия, тъй като бил гласувал за Мюсюлманската лига със семейството си. В първото и второто интервю сочи, че изборите са проведени през 1996 г., а в третото – че са проведени през 1994 г. След изборите от Народната партия започнали да им създават проблеми – отвлекли брат му, стреляли по дома им – още седели куршумите по вратата на дома му. Заплашвали го, че ще го убият. Напуснал с близките си селото си и се настанили в различни райони на П.. Само брат му А. А. останал да живее в [населено място]. Цялата им къща е изоставена напълно. В първото и второто интервю сочи, че е напуснал П. през 1998 г., а в третото - през 1997 г. – две години след началото на проблемите. В П. през 1995 г. имало обвинение срещу него и семейството му - братята му М. Р. и А. А. и съпругата на А. от Народната партия, но съдът излязъл с решение, с което ги оправдава. Били обвинени в отвличане на жена от бащата на момичето и негови роднини. От Народната партия платили на бащата, за да посочи, че дъщеря му е отвличена от тях. Соци, че проблема не съществува още реално, но ако се върне вероятно пак ще се разпали враждата с Народната партия. В момента сестра му – А. Б. и брат му – А. А. живеят в [населено място]. Не е бил член на политическа партия. Не е имал проблеми заради етническата или религиозната си принадлежност. Не е бил бит, измъчван и изтезаван. Няма проблеми с правителството. Иска да получи документи, с които може да пребивава законно в Б. и да развива бизнеса си тук.

Изготвено е становище, с рег. № УП 5467 от 20.02.2013 г. от интервюиращия орган, в което е направено предложение на А. А. да бъде отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С обжалваното в настоящето производство решение № 457 от 29.03.2013 г. на председателя на Д., на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на А. А., поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. За да направи този извод, органът е изложил установената в хода на производството история на кандидата за статут. След като е изложил подробни съображения е направил извод, че по отношение на кандидата не са налице предпоставките за предоставяне статут на бежанец по ЗУБ, тъй като спрямо него не е било осъществено преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини. Преценил е, че А. А. не е направил твърдения, от които биха могли да се установят и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗУБ. Анализирал е подробно ситуацията в П., въз основа на справка № 01-1993 от 15.03.2013 г. на дирекция „Международна дейност и европейски бежански фонд” при Д.. Посочил е, че за молителя липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ. Посочените от него лични мотиви за желанието му да живее в Б., не могат да бъдат оценени като хуманитарни с оглед предоставянето на статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ.

По делото са представени “Справки” изготвени от Дирекция „Международна дейност и европейски бежански фонд” при Д., актуални към 15.03.2013 г. и 30.05.2013 г., съдържащи информация за актуалната обществено-политическа и икономическа обстановка в П.. Справките имат характер на официални документи, издадени от длъжностно лице, в кръга на службата му и не са оспорени в хода на настоящето производство.

При така установената фактическа обстановка, съдът, направи следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срока по чл. 87 от ЗУБ е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение, на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 75, ал. 1 от ЗУБ - председателят на Д., който е овластеният от закона орган да вземе решение за отказ да бъде предоставен статут по чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ. При издаването му е спазена предвидената в закона писмена форма. Издаването на оспореното решение в общото производство, извън сроковете по чл. 75 от ЗУБ, не представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като сроковете за произнасяне от административния орган са инструктивни. В този смисъл, това нарушение не се отразява на крайния извод досежно законосъобразността на спорното решение.

Разгледана по същество жалбата на А. А. е неоснователна. Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ – предоставяне на статут на бежанец и чл. 9, ал. 1 от ЗУБ – предоставяне на хуманитарен статут. Посочените от жалбоподателя причини за нежелание за връщане в страната му по произход, не са от кръга на обстоятелствата по смисъла на чл. 8, ал. 1 и ал. 9 от ЗУБ и на чл. 9, ал. 1, ал. 6 и ал. 8 от ЗУБ.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. По смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ „преследване” е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтаряемост. В настоящия случай, видно от заявеното от видно от заявеното от А. А. по време на проведените интервюта, не се установява по отношение на него да е налице „преследване” по смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение и няма риск от бъдещо такова. Оспорващият не твърди спрямо него да са били отправяни преки заплахи от държавен орган или организация. Не е бил обект на нападение и не е преживял никакво насилие в държавата си на произход. Не е имал никакви проблеми с официалната власт в П.. Спрямо него не са били предприети никакви действия на преследване, като физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които да представляват основание за предоставянето на бежански статут. Дискриминационни или други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване също не се установяват. Съдът констатира редица несъответствия в изложената от лицето бежанска история. В интервюто от 20.12.2012 г. кандидатът сочи, че е гласувал за Мюсюлманската лига преди 16 години (тоест през 1996 г.) и проблемите му датират от 1996 г., като напуснал П. през 1998 г. - две години след началото на проблемите. В интервюто проведено на 23.01.2013 г. сочи, че изборите след които възникнали проблемите му са проведени през 1994 г. и е

напуснал П. през 1997 г. Едва в третото проведено интервю разказва за обвиненията срещу него и семейството му и ги свързва с Народната партия. В жалбата си до съда същият заявява, че къщата му в П. е изгорена преди 5 години, а в даденото на 20.12.2012 г. интервю сочи, че куршумите по нея още стоят. Тези и редица други несъответствия в изложената от кандидата бежанска история водят до извод за нейната недостоверност. Дори и да се приемат за достоверни изложените от кандидата данни, мотивите, обуславящи неговото желание да получи статут, не попадат в предметния обхват на закрила по ЗУБ. Самият той, в проведеното на 23.01.2013 г. интервю сочи, че проблема с Народната партия вече не съществува, но счита, че ако се завърне вероятно пак ще се разпали вражда. Наред с това сочи, че не е имал проблеми заради етническата или религиозната си принадлежност. Изложените проблеми във връзка с водения срещу него и роднините му съдебен процес са извън предметния обхват на ЗУБ. Обстоятелството, че е оправдан е показателно за липсата на специално отношение към него и за „преследване“ основано на някоя от посочените в чл. 8 от ЗУБ причини. След началото на изложените от него проблеми кандидатът е живял няколко години в П. без да има проблеми с официалните власти. Към момента сестра му и брат му продължават да живеят там. Опасенията му, че ще бъде убит от Народната партия не почиват на обективни факти от действителността.

Разпоредбата на чл. 9 от ЗУБ разписва, че хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си на произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Хуманитарен статут може да бъде предоставен и по други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на ВКБООН. На фона на така очертаната правна регламентация, съдът намира, че по отношение на А. А. не са налице предпоставките на закона за предоставяне на хуманитарен статут. Не се установи лицето да е било принудено да напусне П. поради това, че там е било изложено на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция. Не се твърдят и установяват тежки посегателства спрямо личността му, както и изтезание или нечовешко или унизително отношение или наказание. Кандидатът твърди, че не е бил арестуван, осъждан, бит, измъчван и изтезаван. Приложените по делото справки изготвени от Дирекция „Международна дейност и европейски бежански фонд“ при Д., актуални към 15.03.2013 г. и 305.2013 г. не дават основание да се приеме, че е налице безогледно насилие в П., чиято степен е достигнала онова ниво на опасност от тежки посегателства, което да е основание за предоставяне на хуманитарна закрила на базата на общата ситуация. Предвид изложеното, законосъобразен се явява извода на председателя на Д., че спрямо оспорващия не се установяват предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут.

Наред с това, по отношение на А. А. не са налице предпоставките на чл. 8, ал. 9 от ЗУБ и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, предвид декларираното от него семейно положение. Правилно е преценено от административния орган, че причините на лицето, обосноваващи желанието му да получи статут в Република Б. не могат да бъдат преценени като хуманитарни с оглед предоставянето на статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ.

В оспореното решение административният орган е спазил императивното изискване

на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, като е обсъдил всички наведени от кандидата за закрила факти и обстоятелства от личната му история заедно с въпроса относно сигурността на страната му по произход.

Не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК, водещи до незаконосъобразност на оспорения административен акт. Оспорването срещу решението се явява неоснователно.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК, Административен съд София - град, I-во отделение, 42 - ви състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба подадена от А. А., гражданин на П. срещу решение № 457 от 29.03.2013 г. издадено от председателя на Държавната агенция за бежанците, с което му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: